

Sygn. akt V CSK 512/06

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa Banku S.A.

przeciwko E.M.

o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 lutego 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego
z dnia 22 maja 2006 r., sygn. akt [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2005 r. Sąd Okręgowy w W. pozbawił wykonalności tytuł wykonawczy zasądający od powodowego Banku w W. na rzecz pozwanej E.M. i J.M. kwotę 54 106,80 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia 30 września 2002 r. Sąd Apelacyjny

zaskarżonym wyrokiem z dnia 22 maja 2006 r. oddalił apelację pozwanej od wyroku Sądu pierwszej instancji. W toku postępowania przed Sądami obu instancji pozwana była w całości zwolniona od kosztów sądowych postanowieniem Sądu pierwszej instancji z dnia 21 stycznia 2003 r.

W dniu 6 listopada 2006 r. pełnomocnik pozwanej wniósł skargę kasacyjną, wskazując w niej wartość przedmiotu zaskarżenia w kwocie 54 106,80 zł. Nie uiszczył od skargi żadnych opłat w związku z czym wezwany został przez Przewodniczącego Wydziału do uiszczenia opłaty podstawowej w wysokości 30 zł. w terminie siedmiu dni pod rygorem odrzucenia skargi. Opłatę tę uiszczył w zakreślonym terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 149 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 1398 ze zm. - dalej „u.k.s.c. z 2005 r.) do obowiązku uiszczenia opłaty od skargi kasacyjnej i skutków jej nieuiszczenia stosuje się w rozpoznawanej sprawie przepisy tej ustawy oraz przepisy kodeksu postępowania cywilnego w zmienionym przez nią brzmieniu i numeracji.

Stosownie do art. 3 ust. 2 pkt 3 u.k.s.c. z 2005 r. skarga kasacyjna należy do pism sądowych podlegających opłacie, określanej według zasad art. 18 ust. 2 ustawy. Strona zwolniona przez sąd od kosztów sądowych ma obowiązek uiszczenia, zgodnie z art. 14 ust. 2 w zw. z art. 100 ust. 2 ustawy, opłaty podstawowej, której wysokość jest stała i wynosi 30 zł. (art. 14 ust. 3 u.k.s.c. z 2005 r.). Jak wskazał Sąd Najwyższy między innymi w postanowieniu z dnia 30 maja 2006 r. I CZ 23/06 (nie publ.) pojęcie „opłaty w wysokości stałej” użyte w art. 130² § 3 k.p.c. obejmuje nie tylko opłatę stałą, w rozumieniu art. 12 u.k.s.c. z 2005 r., lecz także opłatę podstawową, wskazaną w art. 14 tej ustawy, której

wysokość jest zawsze taka sama i wynosi 30 zł. Oznacza to, że wniesioną przez adwokata lub radcę prawnego skargę kasacyjną, podlegającą opłacie podstawowej Sąd odrzuca wprost, bez wzywania o uiszczenie tej opłaty (art. 130² § 3 k.p.c.).

Może być przedmiotem sporu, czy udzielone stronie przez sąd w toku postępowania w pierwszej lub drugiej instancji zwolnienie od kosztów sądowych w całości rozciąga się także na postępowanie kasacyjne, rozpoczynające się po uprawomocnieniu się wyroku a więc już po prawomocnym zakończeniu sprawy. Niezależnie jednak od przyjętego w tym przedmiocie poglądu, w rozpoznawanej sprawie skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 130² § 3 k.p.c. jako nie opłacona. Jeżeli bowiem uznać, że udzielone pozwanej w toku postępowania przed sądem pierwszej i drugiej instancji zwolnienie od kosztów sądowych rozciągało się też na opłatę od skargi kasacyjnej, wnoszący ją pełnomocnik pozwanej - adwokat, obowiązany był uiszczyć opłatę podstawową w kwocie 30 zł., czego nie uczynił.

Jeżeli zaś uznać, że zwolnienie pozwanej od kosztów sądowych wygasło wraz z uprawomocnieniem się wyroku, wnoszący skargę kasacyjną adwokat obowiązany był uiszczyć, bez wezwania, opłatę stosunkową, obliczoną od wartości przedmiotu zaskarżenia według zasad art. 13 u.k.s.c., albo zawrzeć w skardze wniosek o zwolnienie od opłaty, czego także nie uczynił. W każdej sytuacji bezprzedmiotowe było wzywanie go przez Przewodniczącego Wydziału do uiszczenia opłaty, bowiem zgodnie z art. 130² ust. 3 k.p.c. miał on obowiązek opłatę uiszczyć bez wezwania, pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Dlatego wezwanie pełnomocnika pozwanej do uiszczenia opłaty podstawowej nie wywołało skutków procesowych i zgodnie ze wskazanymi przepisami skarga kasacyjna powinna zostać odrzucona. Ponieważ Sąd Apelacyjny, z naruszeniem art. 130² § 3 k.p.c. nie odrzucił skargi, uczynił to Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.